

International Filmfestival: 43. Molodist i Kyiv 19.-27. oktober 2013

Susanne Knudstorp og den øvrige kirkelige jury overrækker prisen til Daniel Joseph Borgman

Hovedgaderne i Kyiv er brede, så brede at man går nedenunder for at krydse vejene. Under jorden er der butik ved butik og jeg mister let orienteringen. Men om søndagen er der ingen biler på den brede hovedboulevard; da er det gågade med underholdning for alle. Huse i gammel stil fra slutningen af 1800 tallet i tyrkisgrønne, gule og røde farver står side om side med bygninger i typisk sovjetstil, store prangende og monumentale. Solen kæmper med disen og pludselig sender den sine varme stråler ned over os, så verden forvandles for vore øjne. Vi står på pladsen, hvor den orange revolution fik mæle – enorm og fuld af betydning for et folk, der politisk står i et vadedsted. Jeg inhalerer byens historie og tænker: Hvor fremmedartet!

The ecumenical jury of Signis and Interfilm awards its prize for a professional short film to COMMEMORATION, by Iryna Tsilyk, Ukraine 2012

The motivation: The film is about a young woman coming back to the house of her childhood to find out that she has lost something in her life. The film shows her mood in an atmosphere of melancholic in wonderful colour in the Ukrainian countryside. Looking back on her conversations with her grandfather give the film a deep existential understanding.

Bakkera hotel er en båd, men båden gynger ikke det mindste. Den er kæmpestor. Den er lagt til på venstre side af floden Dnipro. Jeg har værelse lige ovenover pianoet, så jeg har gratis underholdning fra klokken 21-23 hver aften. Morgenmad med jurymedlemmerne og filminstruktørerne, der sidder i små grupper og taler om den verden, de lige er ved at få fodfæste i. Molodist filmfestival er én af de unge filminstruktørers mulighed for at få omtale i filmverden internationalt. Bussen kører 9:15 og bringer os alle ind til Kyiv Cinema. Det tager en ½ times tid i et meget trafikeret område. Vi kører forbi gamle slidte bygninger, der

Kyiv 2013

viser deres mismodige facader, men så skyder der nyt op – nye bygninger der insisterer på en håbefuld fremtid for et land, der havde særstatus i Sovjetunionen. Skilte står både på kyrilliske og latinske bogstaver. EM i fodbold satte en ny standard for byen – og dér kørte vi forbi det kæmpe fodboldstadion hvor FCK lige vandt tre-nul. Ser jeg et billede af Andrij Mikolajovitj Sjevtjenko på den store facade? Jo nærmere centrum des flere restaurerede og smukke facader. Så sættes vi alle af ved den græske bygning, der huser Kyiv Cinema og som i denne uge viser film valgt til Molodist filmfestival – den 43. af slagsen. Nu venter der 13 lange film og 21 korte film som vi skal se de kommende 6 dage, inden vi går hver for sig i vore juryer for at votere. Klokkeren 23 kommer bussen og henter os igen, men så længe klarer jeg den ikke. Jeg tager metroen for 1,50 kr. hjem til hotellet ved 21-tiden.

The ecumenical jury of Signis and Interfilm awards its prize for a full-length fiction film to THE WEIGHT OF ELEPHANT, by Daniel Joseph Borgman, New Zealand, Denmark, Sweden 2013. The motivation: The film is showing the feeling of loneliness of an 11 years old boy in a sensitive way. The acting of the characters shows their vulnerable life in a credible way. Disappointment and betrayal are central experiences in the boy's life. Slowly the film manages to give the audience the feeling that goodness and hope can survive.

Vi er blevet inviteret på fin middag. Den tyske ambassade har flottet sig og inviteret juryerne samt nogle af skuespillerne til et af de fornemste hoteller inde midt i Kyiv: Hotel Operaen. Der sidder vi ni personer fra tre juryer i et smukt rum omkring et stort rundt bord. Vi er fra forskellige steder af Europa. Der er tre fra Ukraine, en schweizer, en hollænder, en iraner bosat i London, en ungare, min kompiskollega fra Stockholm og jeg. Vi taler om film og litteratur. Om Orson Welles, Karen Blixen, Tolstoj, Stefan Zweig, Ingmar Bergman og mange andre. Vi kan ikke lade være.

The ecumenical jury of Signis and Interfilm awards its Commendation for a full-length fiction film to THE GOLDEN CAGE, by Diego Quemada-Diez, Mexico, Spain 2013. The motivation: The film tells a story about two boys and a girl heading for USA from Guatemala searching for a better life. What starts as a competition between the two boys ended up with a relationship in life and death. In an unsentimental way the film shows the strength of humanity.

Filmfestivalen er afsluttet. Den røde løber er nu rullet sammen og må vente til næste år med at blive rullet ud igen. Det er søndag. Kirkerne kalder til tjeneste for Vorherre. Kyivo-Pecherska Lavra ligger lige over på den anden side af floden. Vi vandrer af sted efter den spinkle klokkelyd, der synes at komme fra en anden verden. Det er et 1000 år gammelt kloster, som siden 1200 tallet har tiltrukket pilgrimme fra hele den ortodokse verden. Vi befinder os på et klosterområde fuld af kirker og haver. Kvinderne har tørklæde over hovedet lige fra stramtsiddende til meget sløset. Jeg tager mit tørklæde let hen over hovedet. Jeg er ikke ortodoks, men jeg har respekt for andres tro. Der er lange køer af mennesker, der vil ind og filere igennem kirkerne. Har kvinderne bukser på, tager de et grønt klæde om livet som en slags nederdel. Der er fredfyldt og smukt og alle synes at nyde søndagens stille ro i det varme solskin.

The ecumenical jury of Signis and Interfilm awards its Commendation for a full-length fiction film to ME, MYSELF AND MUM (LES GARÇON ET GUILLAUME, À TABLE!), by Guillaume Gallienne, France, Belgium 2013. The motivation: The main character, an entertainer gives a different and intelligent approach to the issue of conscience. The film gives us a humoristic and serious view of an existential fight for sexual identity.

Den økumeniske jury bestod af:
Håkan Holmlund, Sverige
Oksana Sokolyanska, Ukraine
Susanne Charlotte Knudstorp, Danmark